

I hele Lovforslaget er Kakao det eneste Raaproduct af Betydning i Industrien, hvorpaa Tolden skal forhøjes, og vi behøve ikke at paavise, at den øvrige Nedsættelse af Tolden paa Kul &c., som skyldes Hensynet til Industrien, aldeles ingen Ækvivalent yder os, især da Tolden paa de fleste andre Tilfætninger til Chokolade, nemlig Mandler, Vanille og andre Krydderier, samtibigt foreslaas forhøjet paa en temmelig søelig Maade.

Vi formene, at Forslaget til denne Toldforhøielse skyldes den almindelige Mening, at Chokolade er en „Luxusartikel“; men dette vil det i Virkeligheden først blive ved Forhøielken, medens Forholdet nu er saaledes, at Chokolade er paa Vej til at blive en Nødvendighedsartikel her i Landet, saaledes som den alt er det i mange andre Lande, — som i Frankrig, England og Spanien, hvor, f. Ex. i Paris, eksistere Forretninger med en aarlig Produktion af 10 Millioner Pd., og hvor i England Kakao hører til den engelske Matros's daglige Ration. Disse Fakta bevise noksom, at Chokolade andre Steder betragtes som Konsumartikel, og den her i Landet stedse forøgede Affætning skyldes ikke alene den mere almindelige Velstand, men hovedsageligt den mere og mere almindelige Betragtningssmaade, at Chokolade, selv om en Kop deraf bliver noget dyrere end af Kaffe, i Næringsværdi langt overgaar denne.

At Chokolade af Læger forordnes som daglig Drik under Tilfælde af Brystsyge, under Rekonvalescens &c., bevise jo noksom Chokoladens store Værd som Næringsmiddel.

Indtræder Toldforhøielken, vil en Prisforhøielse paa Chokolade være uundgaelig nødvendig. Denne Forhøielse vil for de bedre Kvaliteter maatte neppe have nogen mindre Affætning til Følge; men da over Halvdelen af Produktionen i Detailhandelen sælges til 1 Kr. pr. Pd., vil her en Prisforhøielse upaatvivelig have en betydelig mindre Affætning af denne Kvalitet tilfølg; denne Chokolade sælges nemlig i Detailhandelen hovedsagelig til de lavere stillede Samfundsklasser, og have vi tidligere Mars Erfaringer for, at en Prisforhøielse — dengang foraarsaget af Kakaos overordentlige Dyrhed — for denne Kvalitets Bedkommende bevarer med betydelig mindre Affætning.

Samtibigt med at Chokoladeproduktionen, til stor Skade for samtlige Fabrikanter, efter vor Formening vil lide et betydeligt Knæk, vil altsaa Statens Hensigt at opnaa større Indtægt af Kakao for en stor Del gaa tabt ved den deraf følgende mindre Indførsel.

Den hele Sum, som budgetterens indvunden for Staten ved Kakaos Toldforhøielse, andrager 46,000 Kr.; men da Indførselsmængden af Kakao i Genhold til Ovenstaaende sandsynligvis vilde aftage med en Fjerdedel, altsaa fra 400,000 Pd. til 300,000 Pd. à 20 Ore, vilde altsaa Resultatet neppe blive bedre, end at Staten vandt for denne Artikel 27,000 Kr. mere end hidtil, og da dette Beløb muligen kun vilde indvindes ved en delvis Udelæggelse af Chokoladefabrikanterne, haabe vi, at Hensynet til Chokoladens for Sund og Syge saa høje Næringsværdi og Sandsynligheden for Kakaoindførselens betydelige Stigen under den nuværende Toldfats — ville bewirke, at denne Toldforhøielse fravaades og udstemmes af Loven, og at Tolden herpaa ialtsald bliver staaende ved det Gamle.

Naar Staten har Raad til at bortkaste Kultolden med dens 660,000 Kr., en Told, hvis Frigivelse neppe vil faae nogen søelig Betydning, maa vi nære den faste Overbevisning, at det ringe Beløb af 27,000 eller selv 46,000 Kr. ikke kan have saa stor Betydning, at derved en vigtig Industrigræns Ve og Vel skal sættes paa Spil.

Kjøbenhavn, Februar 1882.

Allerærbødigst

Den kongelige Hof-
Dampchokolade- og Confecturefabrik
„Elisabethsminde“.

Singe & Co.